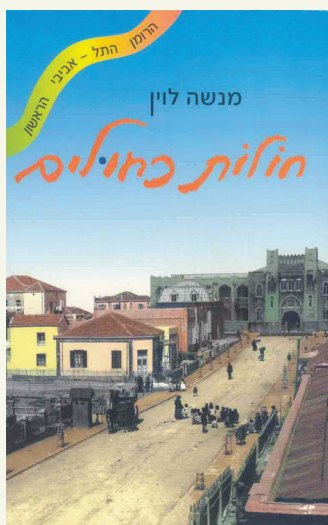

מנשה לוי, סופר
(1903 - 1981)

שער הספר "חולות כחולים"

"הקמיע" של אונורה דה בלזאק וכן יצירות של אנדרי מורואה, גוסטב פלובר ועוד. על תרגומיו זכה פעמיים בפרס טשרניחובסקי לתרגומי מופת. השגירות הצרפתית יסדה פרס על שמו לתרגומים מצרפתית. כתב מחזה סוריאליסטי ששמו "שמשון ודלילה", המתאפיין במזיגה אקלקטית של דמויות, צבעים, צלילים ומשחקי מילים. המחזה זכה בפרס אקו"ם לשנת תשמ"ג.

נולד בפולין למשפחה חסידית, למד ב"חדר" ובישיבה, אבל כבר בגיל צעיר התנער מהחינוך הדתי והחל ללמוד שפות זרות. בגיל עשרים פרסם סיפורים בכתב העת "קולות" בעריכת אליעזר שטיינמן, ואף עבד במערכת העיתון. עלה לארץ-ישראל ב-1921, התגורר בתל-אביב והשתלב עד מהרה בחיי הרוח של העיר. בשנת 1929 כתב רומן ביכורים בשם "חולות כחולים", שנחשב לרומן התל-אביבי הראשון, ובו מתוארות דמויות מציאותיות של סופרים וציירים תושבי העיר העברית הראשונה. הספר עוסק בלבטיה של חבורת צעירים בני העלייה השלישית. לוי נחשב לסופר "מודרניסטי" והיה מקורב לביאליק, לשלונסקי ולאלתרמן. עם ספריו שנכתבו באותה תקופה נמנים: "הרקדנית המעופפת", "שלושה מלאכים מושלגים", "טחנת מים באביב", "מאה לילות ביפו העתיקה" וכן ספר שירה ששמו "פתיחה ללילה". היה מתרגם פורה (מתרגם הבית של ספרית פועלים) שתרגם ספרות קלאסית מצרפתית לעברית והעשיר את הספרות העברית במיטב היצירות הצרפתיות. בתרגומיו נכללים: "טיסת לילה" של אנטואן דה סנט אכזיפרי,